

۷۲۸۶

۸ —

۱۸۴

۱

بکشم

پژوهشی کوتاه در فضایل، آداب و آثار سوگواری برای امام حسین (ع)

سید مهدی امام جزائری

فهرست نگاشته‌ها

۱۱	 سرآغاز
۱۷	 پیش‌گفتار
۱۹	 مدرسه حسینی
۲۰	 نوح به قضایای شگفت کربلا
۲۱	 چند راهکار برای رسیدن به معارف حسینی
۲۴	 حرارتی خاموش نشدنی

۱

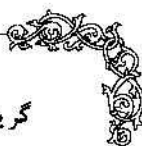
تشکیل و تأسیس مجالس عزا و ضرورت آن / ۲۷

۲۹	 مجلس در منزل
۳۰	 مجلس ندبه در روز جمعه
۳۲	 تبدیل محفل به مجلس ماتم با حضور روضه‌خوان
۳۶	 شیعه و مجالس یاد اهل بیت علیهم‌السلام
۳۸	 مباحث بر فرشتگان
۳۸	 باغی بهشتی در دنیا
۴۰	 شرکت اهل بیت علیهم‌السلام در مجالس عزای امام حسین علیه‌السلام

۲

نگاهی به وظایف و آداب مجالس عزا / ۴۳

۴۵	 مهم‌ترین وظایف
۴۵	 اخلاص
۴۸	 رعایت برخی نکات مهم در مجالس اهل بیت علیهم‌السلام

- ۴۹ گریه
 ۵۰ پوشیدن لباس عزا
 ۵۱ پیشینه لباس مشکی برای عاشورا
 ۵۴ حکم لباس مشکی
 ۵۷ سیاه‌پوشی یک شعار
 ۶۰ رعایت آداب
 ۶۶ مجالس عزاداری فراگیر
 ۶۷ سزن انمی یا سهرور امام مهدی علیه السلام
 ۶۹ صرف سینه
 ۶۹ نشستن در میان مالی
 ۷۱ حفظ حرمت‌ها و آداب دیگران
 ۷۲ احترام به سادات و بزرگان
 ۷۳ احترام به دیگران
 ۷۴ روزهای عزا و دوری از اسباب سادی
 ۷۵ رعایت سکوت و گوش فرادادن
 ۷۶ دوری از تکبر و فخر فروشی
 ۷۷ پرهیز از اظهار نظر بی‌مورد
 ۷۸ سلام بر اهل مجلس
 ۷۹ با وضو بودن
 ۸۰ حضور فرزندان
 ۸۱ اطعام به عزاداران
 ۸۴ پرهیز از اسراف
 ۸۷ شیعیان و شیوه‌های عزاداری برای امام حسین علیه السلام
 ۸۷ سینه زنی

- ۸۹ سینه زنی علما و مراجع
- ۹۳ ذکر مصیبت و استجابت دعا
- ۹۴ تباکی و حالت گریه
- ۹۶ عزاداری با پای برهنه
- ۹۸ گل مالی
- ۱۰۰ تسلیم کارها در روزهای عزا
- ۱۰۱ اظهار مصیبت و حزن در روز عاشورا

۳

آثار و ثمرات تشکیل مجالس عزا / ۱۰۵

- ۱۰۷ آثار و ثمرات
- ۱۰۷ تعظیم شعائر
- ۱۱۰ احیای امر اهل بیت علیهم‌السلام
- ۱۱۴ بهترین مردم

۴

گریه و اشک ریختن در مصیبت یدالهداء علیه‌السلام / ۱۱۵

- ۱۱۷ برخی از آثار و ثمرات گریه
- ۱۱۷ پاداش الاهی
- ۱۱۸ کسب درجات بالای بهشت
- ۱۱۸ حضور اهل بیت علیهم‌السلام
- ۱۱۹ کسب درجه والای اهل بیت علیهم‌السلام
- ۱۲۰ سکنی در غرفه‌های بهشتی
- ۱۲۲ پاداش بهشت
- ۱۲۴ آمرزش گناهان
- ۱۲۶ حرمت آتش دوزخ

- نگاه رحمت امام حسین علیه السلام ۱۲۶
- عنايات رسول خدا صلی الله علیه و آله و فاطمه زهرا علیها السلام ۱۲۷
- امیدواری و رهایی از یأس ۱۳۱
- اشک حسینی بزرگ‌ترین سرمایه شیعه ۱۳۳

۵

مجلسی با علامه حاج شیخ جعفر شوشتری رحمته الله / ۱۴۹

- در محضر شیخ بزرگ شوشتر ۱۵۱
- در مسیر جوی راه نجات ۱۵۳
- چهارده روزگی برای مجلس امام حسین علیه السلام ۱۵۷
- ویژگی‌های مجلس رتبه ششمی و گریه ۱۵۸
- برخی از آثار گریه ۱۶۱
- فضایل گریه بر امام حسین علیه السلام ۱۶۳
- خواص گریه ۱۶۶
۱. هنگام مرگ، عالم برزخ و رستخیز ۱۶۶
۲. بخشش گناهان ۱۷۳
۳. حُسن حالت‌ها ۱۷۳
۴. دریافت پاداش ۱۷۳
۵. ارتقای درجات ۱۷۴
- خواص چشم گریان ۱۷۴
- خواص اشکی که در عزای امام حسین علیه السلام جاری می‌شود ۱۷۵
- چرا شگفتی؟ ۱۷۵
- کتابنامه ۱۷۹

سراغاز

هدف همه انبیا، اوصیا، اولیا، صالحان و تمام ادیان آسمانی، رسیدن به کمال و هدایت در پرتو عبودیت حضرت حق و قرب به او بوده و هست. وای مهم‌ترین دست آویز برای رسیدن به این هدف والا، «حَبِّ فی الله و بغض فی الله» است. امام صادق علیه السلام در سخنی زیبا می‌فرماید:

مَنْ أُوتِيَ عُرَى الْإِيمَانِ أَنْ تُحِبَّ فِي اللَّهِ وَ تُبْغِضَ فِي اللَّهِ؛
از محکم‌ترین دست آویزهای ایمان این است که برای خدا دوست
بداری و برای خدا دشمن بداری.

بر اساس آموزه‌های قرآنی و روایی، رزق‌ترین و کامل‌ترین مصداق «حَبِّ فی الله» و «بغض فی الله» همان مهر رزقی و محبت به پیامبر و خاندان عصمت و طهارت علیهم السلام و دشمنی با دشمنان و مخالفان آن بزرگواران است؛ چرا که خدای متعال در آیه مؤید و پیامبر خویش می‌فرماید:

﴿... قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾

(ای رسول ما!) بگو: هیچ اجری بر رسالتم نمی‌خواهم مگر ابراز دوستی به نزدیکان.

آری، مهرورزی به اهل بیت علیهم السلام، همان مهرورزی به خدای سبحان است. در زیارت شریفه و جلیله جامعه کبیره این گونه می خوانیم:

مَنْ أَحَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهَ؛

هر کس شما را دوست بدارد، در واقع خدا را دوست داشته.

حُب و بغض در آیین اسلام جایگاه ویژه ای دارد، رسول مکرم حضرت محمد صلی الله علیه و آله در سخنی نورانی کمال ایمان را در گرو آن می داند و می فرماید:

لَا يَكْمُلُ إِيْمَانُ عَبْدٍ حَتَّى يُحِبَّ مَنْ أَحَبَّهُ اللَّهُ وَ يُبْغِضَ مَنْ أَبْغَضَ اللَّهُ

ایمان بنده خدا کامل نمی شود مگر کسی را دوست بدارد که خدا او را دوست می دارد، و کسی را دشمن بدارد که خدا او را دشمن می دارد.

البته در این باره آیات و روایات بسیاری وجود دارد که برخی از آن تأکید ویژه ای بر محبت به سید الشهداء علیه السلام دارد. برای نمونه در سخنی زیبا پیامبر رحمت صلی الله علیه و آله می فرماید:

أَحَبُّ إِلَهٍ مِنْ أَحَبِّ حُسَيْنًا؛^۱

خدا دوست دارد کسی را که حسین را دوست بدارد.

در حدیثی دیگر آمده:

مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بِهِ الْخَيْرَ قَذَفَ فِي قَلْبِهِ حُبَّ الْحُسَيْنِ (عَلَيْهِ السَّلَام) وَ حُبَّ زِيَارَتِهِ؛

وَمَنْ أَرَادَ اللَّهُ بِهِ الشُّوَّ قَذَفَ فِي قَلْبِهِ بُغْضَ الْحُسَيْنِ (عَلَيْهِ السَّلَام) وَ بُغْضَ زِيَارَتِهِ؛^۱

کسی که خداوند برای او خیر را اراده نماید، در قلب او محبت حسن (ع) و زیارت او را قرار می دهد.

و کسی که خداوند برای او بدی را اراده نماید، در قلب او بغض حسین (ع) و زیارت او را قرار می دهد.

این دو واژه راهگشا را - برای مهربان به محوریت حبیب خود امام حسین (ع) بازگو می کند و به فرشتگان خود می فرماید:

يَا مَلَائِكَتِي! هَؤُلَاءِ زُوَّارُ الْحُسَيْنِ حَبِيبِ مُحَمَّدٍ رَسُولِي وَ مُحَمَّدٌ حَبِيبِي وَ مَنْ أَحَبَّنِي أَحَبَّ حَبِيبِي وَ مَنْ أَحَبَّ حَبِيبِي أَحَبَّ مَنْ يُحِبُّهُ.

وَمَنْ أَبْغَضَ حَبِيبِي أَبْغَضَنِي وَ مَنْ أَبْغَضَنِي كَانَتْ سُلْطَانِي أَنْ أَعَذِّبَهُ بِأَشَدِّ عَذَابِي وَ أَخْرِقَهُ بِحَرِّ نَارِي وَ أَجْعَلَ جَهَنَّمَ مَسْكَنَهُ وَ مَا وَاهُ وَ أَعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أَعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ؛^۲

۱. همان، ص ۱۴۲.

۲. همان، ص ۱۴۴.

ای فرشتگان من! اینان زائران قبر حسین حبیب محمد ﷺ رسول
من هستند و محمد ﷺ حبیب من است و کسی که مرا دوست
بدارد حبیب مرا نیز دوست می‌دارد و کسی که حبیب مرا دوست
بدارد دوستِ حبیبم را نیز دوست می‌دارد.

و کسی که به حبیب من بغض دارد به من نیز بغض می‌ورزد و کسی
که به من بغض می‌ورزد بر من لازم است که با سخت‌ترین عذاب،
او را عذاب کنم و به آتش دوزخ او را بسوزانم و جهنم را مسکن و
مکانش قرار دهم و او را چنان عذاب کنم که کسی از اهل عالم را آن
طور عذاب نکرده باشم.

عالم بزرگوار، فقیه اهل بیت عصمت و طهارت و خطیب عالی
مقام حضرت آیت الله شیخ جعفر شریعتی اعلی الله مقامه الشریف در
مقدمه کتاب الخصائص الحسینیة با بیانی بسیار و رسا به اهمیت توسل
و تمسک به وسائل حسینی می‌پردازند که ما در بخش جداگانه‌ای از
جهت اهمیت این موضوع و از سوی دیگر به لحاظ جایگاه والای
کلام و عظمت گوینده به آن خواهیم پرداخت.

اینک لطف بی‌پایان حسینی و عنایت ویژه فرزندش امام عصر ﷺ
شامل حال ما شد که به پیروی از بزرگ سکان داران دستگاه با عظمت
اهل بیت ﷺ بتوانیم به اندازه توان از آن «ماء مسکوب»؛ یعنی همان

آبشار ریزان معصومین علیهم السلام که نوشیدیم، از باب «زكاة العلم نشره» برای بالا بردن سطح آگاهی و آشنایی برادران ایمانی در راستای «مؤاخاة فی الله» به وسیله این کار فرهنگی اندکی خدمت کنیم و قطراتی از اقیانوس معارف و دستگاه عزای حسینی علیه السلام را در اختیار تشنگان وای ایمن کربلا قرار دهیم و همگان برای عزاداری تاریخی امام مهدی علیه السلام در دوران ظهور آماده شویم.

از کلیه برادرانی که ما را در تهیه این اثر فرهنگی یاری کردند؛ خصوصاً برادر ارجمند جناب حجة الاسلام والمسلمین شیخ محمد روشنائی و هم چنین مؤسس بزرگ هشتی روضة العباس علیه السلام و برخی هیئت‌های مذهبی شوشتر کمال قدردانی و تشکر را داریم و از خداوند متعال مزید توفیقات ایشان را خواستاریم.

خدمت‌گزار خدایین آستان سیدالشهداء علیهم السلام

سید مهدی امام جزائری

محرم الحرام ۱۴۲۷

پیش‌گفتار

- واقعه بی‌نظیری رخ داد که قبل از وقوع آن، بسیاری برای آن گریستند.

- حادثه‌ای که خدای سبحان برای فرشتگان خویش تعریف نمود و آنها نیز...

- بری بریده شد تا رأس «طاعة الله» را که «الرضا بقضاء الله» است نمایان سازد.

- خونی بر زمین ریخته شد تا سند نجات و هدایت گمراهان بشر را امضا کند.

همو که خون و حیات خود را برای حیات دین خدا داد.
خون خدا، خون داد تا خون هدایت در رگ‌های من، تو، او، ما، شما، ایشان، همه و همه جاری گردد.

خون سرخ او نور سفید هدایت را بر تنی که نظامات قلب‌ها چیره کرد و آه از نهاد ابلیس درآورد.

آری، از حسین علیه السلام و کربلایی سخن می‌گوییم که آدم ابوالبشر با شنیدن نامش ناخداگاه محزون گردید.

در عزای پور زهرا عرش اعلا گریه کرد
کرسی و لوح و قلم زین سوگ عظمی گریه کرد

روز اول تا شنید آدم حدیث کربلا
ناله‌ای از دل زد و همراه حوّا گریه کرد

از آن روز تا به امروز هر مؤمنی که این واقعه دردناک را شنید، اشک ریخت و هر ناآشنایی در ساحل این دریای خون متأثر گردید.
خدای سبحان، حسین علیه السلام - که خون خداست - و ما، این سه چه رابطه‌ای با هم دارند؟

خدای متعال همه امتحانات مختلف را از حبیب خود گرفت، تا گمراهی گمراهان را از مسیر بندگانش بردارد.

يَسْتَنْقِذُ عِبَادَكَ مِنَ الضَّلَالَةِ وَحَيْرَةِ الْجَهَالَةِ؛^۱
... تا این که بندگان تو را از گمراهی و جهالت - به سوی هدایت و ...
... نجات دهد.

خدای متعال، عزیزترین و محبوب‌ترین خلق خود را مورد آزمونی قرار داد که هیچ کس جز امام حسین علیه السلام بدان آری نگفت.

آن آزمون بی نظیر در عصر عاشورا با موفقیت کامل برای سید الشهداء علیه السلام به پایان رسید و در نهایت با إِنَّا لَنَنشِينُهَا بِأَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * أَزْجِعِي إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً ^۲ بهترین شکل پایان یافت.

راستی ما انسان‌ها که بعد از حدود چهارده قرن در کنار این واقعه ایستاده‌ایم، چه وظیفه‌ای داریم؟

۱. کامل الزیارات: ص ۴۰۱، مصباح المتعجد: ص ۷۸۸.

۲. سوره فجر آیه‌های ۲۷ و ۲۸ و مراجعه شود به بحارالانوار: ج ۴۴ ص ۲۱۱ به نقل از تفسیر علی بن ابراهیم قمی.

ما و مدرسه حسینی

آری، به راستی واقعه امام حسین علیه السلام الگوی اطاعت و بندگی پروردگار است که در کم‌تر از نیم روزی تمام عبادات را در خود خلاصه کرد و نوای «صبراً علی قضائك ولا معبود سواك...»^۱، اوج زیبایی آن است.

عشورای حسینی فشرده‌ای از اصول و فروع دین را با فهمی عمیق در صحنه آریلا ترسیم کرد.

ما به عنوان انجام وظیفه در این نوشتار بر آنیم که گوشه‌ای از وظایف و آداب را در واقعه عرای حسینی بیان نماییم تا بدین وسیله: - حضور خود را در مدرسه حسینی ثبت نماییم و آیین نامه و مقررات استمرار در این مکتب را به‌یاد آوریم.

- در هر حادثه و فتنه‌ای همچون کوه‌راسخ باشیم و به هربادی نلرزیم.
- خود را طالب و خون‌خواه حسینی بدانیم به با آمدن ولی دم او؛ یعنی فرزند برومندش حضرت امام مهدی - صرّات الله علیه و عجل الله تعالی فرجه الشریف - در رکاب همایونی آن بزرگوار باشیم.
- از زندگی دنیا، مزرعه‌ای برای جهان آخرت بسازیم و به آن تجارت سودبخش دست یابیم.

- از با حسین علیه السلام بودن لذت دو جهان را بجشیم و قدری از زیبایی کلام

زیبای عقيله و فهيمه عرب حضرت زينب كبرى عليها السلام را بفهميم كه فرمود:

ما رأيت إلا جملاً.

- و در نهايت جزء نيك بختان و سپاهيان حضرت قرار گيريم.

تو به قضايای شگفت كربلا

همان گونه كه روشن است عيار و ارزش هر عملی به نيت و دید و هدف پس از آن عمل، بستگی دارد.

نيت خراب عمل را ارزشمند و نيت بد همان عمل را بی ارزش می کند.

راستی هدف ما از تو به قضايای كربلا و امام حسين عليه السلام چیست؟

همه ما بايد به خوبی بدانيم كه توجه و ذكر فضایل امام حسين عليه السلام، در واقع توجه و یاد خدای متعال است. و موجب نزديکی به درگاه الاهی است و عبادت محسوب می گردد.

بنابراین، هرگونه توجه و حرکت در این راستا عبادت و عبادت توأم با قصد قربت صورت بگیرد تا به درجه کمال ثواب و اجر برسد. در نتیجه نيت و هرگونه عمل دیگر در این وادی عبادت است.

وقتی نيت - كه فعلی قلبی است - بارور شد، ما را در راستای برپایی هرچه با شکوه تر معارف حسینی کمک خواهد کرد.

بنابراین، ضروری است که معرفت و شناخت‌مان را در این زمینه افزایش دهیم و نقش وجودی حضرت امام حسین علیه السلام را در عالم تکوین و تشریع بیابیم و با آمدن معرفت، عیار عمل افزایش و شوق برای عمل افزون خواهد یافت.

چند راهکار برای رسیدن به معارف حسینی

برای آشنایی با هر چیزی باید انسان حرکت کند و خود را در میدان تحقیق بیندازد و وجود خویش را طالب و جویای آن نشان دهد تا خدای سبحان به سست خویش جوینده را یابنده کند. معارف و قضایای امام حسین علیه السلام نیز از این قانون مستثنا نیست و برای شناخت باید در مرحله نخست با آن شخصیت آشنا شویم و سپس به آثار و نشانه‌هایی که از او به جا مانده می‌توان به اندازه توان و ظرفیت آشنایی خود را کامل کنیم.

با مراجعه به منابع روایی موجود در ابواب مختلف کتاب‌های حدیثی با عناوین مختلفی آشنا می‌شویم که همگی در ازدیاد معرفت و محبت ما نسبت به سید الشهداء علیه السلام تأثیر مستقیم دارند. در این راستا معارف مربوط به سید الشهداء علیه السلام را به چند قسم می‌توان تقسیم نمود:

۱. عناوین، القاب و ویژگی ها.

۲. تاریخ واقعه کربلا.

۳. وظایف و آداب مربوط به معارف حسینی.

۴. ثمرات، آثار، برکات و دستاوردهای واقعه کربلا.

اصل موضوع بحث ما در این نوشتار پیرامون آداب و وظایف مرتبط به اقامه عزاء سیدالشهداء علیه السلام است، ولی چون تشخیص وظایف و آداب با عناوین دیگر مربوط است به صورت مختصر در حد ظرفیت این نگاشته به این امور نیز رسیدگی خواهیم کرد:
- عناوین، القاب و ویژگی ها

از مهم ترین عناوین که در بحث ما ارتباط مستقیم دارد، عنوان «قتیل العبرات» است که در زیارت شریف اربعین می خوانیم:

السلام علی أسیر الکربات و قتل العبرات؛^۱

سلام بر اسیر سختی ها و کشته اشک ها.

بنابراین زیارت شریف، امام حسین علیه السلام کشته اشک است.

می خواهیم بدانیم «کشته اشک بودن» یعنی چه؟

این لقب و عنوان چه پیامی برای ما دارد؟

در روایتی می خوانیم: حضرت امام حسین علیه السلام در توصیف خویش

فرمود:

۱. مصباح المتهجد: ص ۷۸۸، تهذیب: ج ۶ ص ۱۱۳.

أنا قتيل العبرة لا يذكرني مؤمن إلا بكى؛^۱

من کشته اشک چشم هستم، هیچ مؤمنی به یاد من نمی‌افتد مگر

این‌که اشکش جاری می‌شود.

این عنوان را می‌توان چنین معنا کرد:

امام حسین علیه السلام سبب گریه هر مؤمنی است؛

بسی شهادت و جانفشانی او که وام‌دار نماد بندگی و عبودیت است، اشک هر مؤمنی را که قلبش از مهر و محبت او آکنده است، جاری می‌سازد.

معنای دیگر این‌که امام حسین علیه السلام کشته شد تا اشک‌ها جاری گردد و این اشک ریختن‌ها موجبات عفو و شست و شوی بندگان گنهکار و در نهایت رسیدن به سعادتشان را فراهم می‌سازد.

کوتاه سخن این‌که او کشته هدایت است؛ هادی که با زلزله قلب، به همراه حزن آن و در نهایت با جریان اشک بر بندگان حاصل می‌شود.

گفتنی است که این عنوان و لقب حضرت امام حسین علیه السلام به نوعی وظیفه ما را هم تعیین می‌کند که در بخش آداب به تضرع به آن خواهیم پرداخت.

حرارتی خاموش نشدنی

از ویژگی های شهادت حضرت امام حسین علیه السلام ایجاد حرارتی در دل های مؤمنان است که هرگز خاموش نمی شود و بهترین شاهد آن کلام رسول خدا صلی الله علیه و آله است که وقتی سبط خویش را در بغل گرفت فرمود:

إِنَّ لِقَتْلَ الْحُسَيْنِ حَرَارَةً فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لَا تَبْرُدُ أَبَدًا^۱

راستی برای کشته شدن حسین حرارتی در دل های مؤمنان است که هرگز خنک نخواهد شد.

گواه تاریخ نیز شاید صدق این مدعاست؛ چرا که چه بسیار حاکمانی که در طول تاریخ کوشیدند حرارت قلبی مؤمنان در عزای امام حسین علیه السلام را با انواع ظلم و ستم و شکنجه خاموش کنند، ولی نه تنها نتوانستند کم ترین کاری از پیش ببرند؛ بلکه روز به روز به شکوه و عظمت آثار این حرارت افزوده شد.

آری، امام حسین علیه السلام نور خداست، همان نوری که خدای سبحان می فرماید:

۱. مستدرک الوسائل: ۱۰ / ۳۶۸.

۲. اشاره به حدیث شریف حضرت امام زین العابدین علیه السلام از حضرت زینب کبری علیه السلام است که فرمود:

... وَلِيَجْتَهِدَنَّ أُنْمَةُ الْكُفْرِ وَأَشْيَاعُ الضَّلَالَةِ فِي مَحْوِهِ وَتَطْمِيسِهِ، فَلَا يَزِدَادُ أَثَرَهُ إِلَّا ظَهُورًا وَأَمْرَهُ إِلَّا عُلُوًّا. (بحار الانوار: ج ۴۵ ص ۱۸۰)

﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ﴾^۱

می‌خواهند با زبان‌های خود نور خدا را خاموش کنند و حال آن‌که
خدا نور خود را تمام می‌کند گرچه مشرکان نخواهند.

اکنون این پرسش‌ها مطرح است:

✓ چرا خداوند عالم به شهادت و روز حسین علیه السلام چنین خاصیتی
داده است؟

✓ چه برکات و برائی از آن حاصل می‌شود؟

✓ خاصیت سردشدن بدن حرارت محبت امام حسین علیه السلام در

قلب‌ها چه فایده‌ای دارد؟

✓ این ویژگی با رمز و راز حقیقت بشر چه رابطه‌ای دارد؟

از آنچه گفتیم و خواهیم گفت، پاسخ این پرسش‌ها روشن می‌گردد
که این حرارت در نهایت به هدایت بشر می‌رسد و انسان را برای
رسیدن به غایت و هدف خلقت که همان عبودیت و بندگی
خداست، رهنمون می‌گردد.

این حرارت موجب پخته شدن قلب‌ها و پاک شدن اعضاها از
ناخالصی‌های دنیوی می‌گردد و زمینه رشد و تکامل انسان را مهیا
می‌سازد.

این حرارت قلب و اتصال آن به وجود نازنین امام حسین علیه السلام اهمیت به سزایی دارد، و همین در هدایت ما نقش مهمی را ایفا می‌کند.

مولای رؤوف و مهربان امام علی بن موسی الرضا علیه السلام اهمیت آن را به پسر شیبب بازگو می‌کند و برای تعالی این حرارت، حتی در موردی که این حرارت به ظاهر به سید الشهداء علیه السلام ربطی ندارد و موجب این حرارت مسئله دیگری است، دستور می‌دهد که این حرارت به دست سید الشهداء علیه السلام جهت داده شود. آن‌جا که می‌فرماید:

يا بن شبيب! ان كنت باكياً لشيء فابك للحسين بن علي بن أبي طالب عليه السلام ۱

ای پسر شیبب! اگر برای چیزی خواستی گریه کنی پس برای حسین بن علی بن ابی‌طالب علیه السلام گریه کن؛

به امید روزی که اشک‌هایمان را که مروارید عطران وجود ماست، فقط برای پسر فاطمه زهرا علیه السلام بریزیم تا نشانه و علامت بر محبت وافر ما به آن مولا و ارباب با وفا باشد و مقدمه‌ای گردد تا حکم سربازی ما در رکاب مهدی آل محمد علیه السلام امضا شود، ان شاء الله.